

λάσκος

λάσκος, -α, -ο, επίθ. [<ιταλ. lasco]. **1.** που είναι χαλαρός, χαλαρωμένος, ιδίως για σκoinί που δεν είναι τεντωμένο: «μάζεψε λίγο το σκoinί, γιατί είναι λάσκο». **2.** που δε βρίσκεται σε εγρήγορση: «τον βρήκα λάσκο και του πήρα τα δανεικά που μου χρειαζόταν». **3.** που δεν είναι περιορισμένος, που είναι ελεύθερος: «το σκυλί τριγύριζε λάσκο μέσα στην αυλή». Επίρρ. **λάσκα** (βλ. λ.)·

- *αφήνω λάσκο*, χαλαρώνω, ελευθερώνω προσωρινά: «άφησε λάσκο λίγο σκoinί ακόμα || μην αφήνεις λάσκο το σκυλί, γιατί μπορεί να δαγκάσει κανένα»·

- *δίνω λάσκο*, βλ. συνηθέστ. *αφήνω λάσκο*·

- *τον αφήνω λάσκο*, **α.** δεν τον επιτηρώ όπως πρέπει, χαλαρώνω την επίβλεψή μου επάνω του: «μόλις τον άφησα λίγο λάσκο, μου την κοπάνησε». **β.** του αφήνω χρονικά περιθώρια, δεν είμαι πιεστικός στις διορίες που του έχω θέσει: «τον άφησα λάσκο τρεις μήνες, μέχρι να μου εξοφλήσει το δάνειο, κι αυτός με κοροϊδεύει κι από πάνω». **γ.** τον ελευθερώνω προσωρινά: «τον άφησα για λίγο λάσκο να τρέξει μέσα στην καταπράσινη πεδιάδα»·

- *τον έχω λάσκο*, δεν τον επιβλέπω, δεν τον επιτηρώ όπως πρέπει: «αφού τον είχες λάσκο, καλά έκανε και την κοπάνησε»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας